

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin și avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului Cebotari Ion, prin care solicită casarea sentinței Judecătorei Ștefan Vodă din 22 noiembrie 2016 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017, în cauza penală privindu-l pe

*Cebotari Ion Xxxxx, născut la xxxxxxxxxxxxxxxx, originar
și domiciliat în xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx.*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 04.08.2016 – 22.11.2016;
2. instanța de apel: 20.12.2016 – 14.03.2017;
3. instanța de recurs: 30.05.2017 – 05.07.2017;

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Ștefan Vodă din 22 noiembrie 2016, Cebotari Ion Xxxxx a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, comisă la data de 04.06.2016, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 an.

Cebotari Ion Xxxxx a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, comisă la data de 13.07.2016, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 an.

Conform art. 84 Cod penal, prin cumulul total al pedepselor numite pedeapsa definitivă în privința lui Cebotari Ion Xxxxx s-a stabilit de 2 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de acuzatorul de stat în interesul statului a fost admisă

integral și s-a încasat de la Cebotari Ion Xxxxxx în beneficiul statului cheltuielile în urma întocmirii rapoartelor de expertiză medico-legală, nr. 050/D din 15.06.2016 - 57 lei și efectuarea raportului de expertiză medico-legală nr. 074/D din 22.07.2016 - 57 lei, în sumă totală de 114 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Cebotari Ion în decursul mai multor ani, inclusiv în perioada anului 2016, sistematic aflându-se în stare de ebrietate alcoolică, o maltratat-o fizic pe mama sa, Cebotari Zinaida, anul nașterii 1952, cu care locuiește împreună, înjosindu-i onoarea și demnitatea acesteia, aplicând forța fizică asupra ei.

La data de 04.06.2016, aproximativ pe la orele 09:00, aflându-se la domiciliul său, situat în s. Xxxxxxx, raionul Xxxxxxxx unde locuiește împreună cu mama sa, Cebotari Zinaida, fiind în stare de ebrietate alcoolică, a inițiat un conflict, numind-o cu cuvinte injurioase, i-a aplicat acesteia mai multe lovituri cu pumnul pe diferite părți ale corpului, în rezultatul căreia conform raportului de expertiză medico-legală nr. 050/D din 15.06.2016, lui Cebotari Zinaida i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de hematom a antebrațului drept, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect dur, contondent, care condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămare corporală ușoară, prin ce i-a fost cauzat suferință fizică și psihică.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în drept de către instanța de fond în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, după semnele calificative - *acțiunea sau inacțiunea intenționată, comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.*

Tot el, Cebotari Ion, continuându-și acțiunile sale de violență în familie, la data de 13.07.2016, în jurul orei 22:00, aflându-se la domiciliul său, unde locuiește împreună cu mama sa, Cebotari Zinaida, a inițiat un conflict, numind-o cu cuvinte injurioase pe mama sa, a apucat-o de păr pe aceasta și doborând-o jos la pământ, i-a aplicat cu pumnul mai multe lovituri în regiunea capului și a feței, după care a izbit-o cu capul de perete și i-a aplicat mai multe lovituri cu picioarele pe diferite părți ale corpului, prin ce i-a provocat părții vătămate suferință fizică și psihică.

Conform raportului de constatare medico-legală nr. 139/D din 15.07.2016, la cet. Cebotari Zinaida s-au depistat vătămări corporale ușoare. Totodată, s-a concluzionat că leziunile corporale depistate nu puteau fi cauzate de la căderea liberă a corpului din

poziția verticală și lovire de acesta.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în drept de către instanța de fond în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, după semnele calificative - *acțiunea sau inacțiunea intenționată, comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Cebotari Ion, prin care a solicitat ca în privința sa să fie aplicată o pedeapsă mai blândă, non-privativă de libertate.

În motivarea apelului înaintat, a indicat că infracțiunea comisă de el nu s-a soldat cu urmări grave, iar la aplicarea pedepsei prima instanță nu a ținut cont de circumstanțele atenuante.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017, apelul declarat de inculpatul Cebotari Ion, a fost admis, casată sentința Judecătorei Ștefan Vodă din 22 noiembrie 2016, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Cebotari Ion Xxxxxx a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, comisă la data de 04.06.2016, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 10 luni.

Cebotari Ion Xxxxxx a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, comisă la data de 13.07.2016, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 an.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Cebotari Ion Xxxxxx i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 1 an și 8 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Cererea înaintată de acuzatorul de stat în interesul statului de încasare de la Cebotari Ion Xxxxxx în beneficiul statului a cheltuielilor în urma întocmirii raportului de expertiză medico-legală, nr.050/D din 15.06.2016 - 57 lei și efectuarea raportului de expertiză medico-legală nr.074/D din 22.07.2016 - 57 lei, în sumă totală de 114 lei a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și just a concluzionat că inculpatul Cebotari Ion este vinovat de comiterea infracțiunii de violență în familie,

or, aceste împrejurări au fost elucidate și constatate din totalitatea de probe acumulate la dosarul respectiv, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, însă incorect l-a recunoscut vinovat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) și art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal.

Necătând la faptul că inculpatul în ședința instanței de fond a recunoscut vinovăția parțial, iar în ședința instanței de apel - pe deplin, vinovăția lui Cebotari Ion în comiterea infracțiunii de violență în familie este dovedită și prin următoarele probe administrate, cercetate de către instanța de fond, cercetate suplimentar și verificate în ședința instanței de apel și anume:

- declarațiile părții vătămate Cebotari Zinaida;
- declarațiile martorului Zelinschi Svetlana;
- declarațiile martorului Cebotariu Valeriu;
- declarațiile martorului Cebotari Daniel;
- declarațiile martorului Cebotari Eugeniu;

Prin probele scrise cercetate de instanța de fond și verificate suplimentar de instanța de apel și anume:

- raportul de expertiză medico-legală nr. 050/D din 15.06.2016 (f.d. 32-33);
- raportul de expertiză medico-legală nr. 074/D din 22.07.2016 (f.d. 111-112).

Deși prima instanță a stabilit o justă stare de fapt, faptelor comise de către Cebotari Ion, însă a dat o încadrare juridică greșită faptelor comise de inculpat la 04.06.2016 și 13.07.2016, calificând eronat, contrar prevederilor art. 8 Cod penal, faptele în baza art. 201¹ al. (1) lit. a) Cod penal (în redacția Legea nr. 196 din 28.07.2016, în vigoare din 16.09.2016).

Instanța de fond în partea descriptivă a sentinței face trimitere la art. 10 alin. (1) și (2) Cod penal, care prevede că legea penală care înăsprește situația persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii nu are efect retroactiv. Indicând că reține faptul că inculpatul a comis infracțiunile înscrinate până la modificările operate la art. 201¹ Cod penal (în vigoare din 16.09.2016) prin care s-a înăspriț pedeapsa sub formă de închisoare și respectiv urmează a-i fi aplicată pedeapsa în conformitate cu redacția Legii la data comiterii infracțiunilor 04.06.2016 și respectiv 13.07.2016, contradictoriu în partea dispozitivă a sentinței î-1 recunoaște vinovat pe Cebotari Ion în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal (în redacția Legea nr. 196 din 28.07.2016, în vigoare din 16.09.2016).

În speță, instanța de apel a subliniat că infracțiunile de violență în familie au fost comise de către Cebotari Ion la 04.06.2016 și 13.07.2016, adică până la intrarea în vigoare a Legii nr. 196, prin care a fost modificată norma inclusă în art. 201¹ Cod penal.

Instanța de fond în mod eronat a aplicat față de inculpatul Cebotari Ion prevederile legii noi față de infracțiunile comise până la intrarea în vigoare a acesteia, or, potrivit regulii generale de aplicare a legii penale, și a prevederilor art. 8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Prin urmare, față de Cebotari Ion urmau a fi aplicate prevederile legii penale în vigoare la momentul săvârșirii faptei și nu ale legii din 2016 care prevede o pedeapsă mai aspră și este contrar prevederilor art. 10 alin. (2) Cod penal, care prevede că *legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.*

Instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Cebotari Ion în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite - inculpatul a comis o infracțiune care face parte din categoria infracțiunilor ușoare conform prevederilor art. 16 alin. (1) Cod penal, de personalitatea inculpatului care anterior a fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni similare tot în privința mamei sale, confirmat prin sentința Judecătorei Ștefan Vodă din 20.01.2014, în baza art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, antecedente penale stinse, la locul de trai se caracterizează satisfăcător, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află.

Conform art. 76 Cod penal, circumstanțe atenuante - nu au fost stabilite.

Conform art. 77 Cod penal, s-au constatat ca circumstanțe agravante: săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară și comiterea infracțiunii în stare de ebrietate.

În virtutea celor menționate, subliniind că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune, instanța de apel i-a stabilit lui Cebotari Ion:

- în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal (fapta comisă la data de 04.06.2016) pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 10 luni.

- în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal (fapta comisă la data de 13.07.2016) pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Cebotari Ion Xxxxxx i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 1 an și 8 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel a atestat că sunt temeuri de implicare a instanței de apel în sentința instanței de fond și în partea încasării cheltuielilor judiciare din contul inculpatului în beneficiul statului, deoarece potrivit art. 219 Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia. Prin urmare, cererea pe care a înaintat-o acuzatorul de stat cu privire la încasare de la Cebotari Ion Andrei în beneficiul statului cheltuielile în urma întocmirii rapoartelor de expertiză medico-legală, nr. 050/D din 15.06.2016 - 57 lei și efectuarea raportului de expertiză medico-legală nr. 074/D din 22.07.2016 - nu poate fi percepută ca o acțiune civilă, dar ca cerere de încasarea a cheltuielilor de judecată.

Totodată, instanța de apel a ținut să menționeze că, în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei în mod obligatoriu, pentru constatarea: gradului de gravitate și a caracterului vătămarilor integrității corporale, precum și în cazul infracțiunilor de viol vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat prin prisma prevederilor art. 158 Cod de procedură penală.

La caz, instanța de fond a constatat că prin ordonanța din 20 iulie 2016 (f.d. 108) și ordonanța din 09 septembrie 2016 (f.d. 29) organul de urmărire penală a dispus efectuarea expertizelor în conformitate cu art. 143 Cod de procedură penală.

Astfel, cheltuielile judiciare solicitate de către acuzatorul de stat în sumă de 2445 lei care au fost necesare pentru efectuarea expertizei medico-legală părții vătămate sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului, iar normele procedurale nu prevăd achitarea din contul condamnatului a cheltuielilor judiciare care constituie cheltuieli de expertiză.

Prin urmare, instanța de fond în mod incorect a admis solicitarea procurorului de încasare din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, motiv pentru care instanța de apel a casat sentința și în această parte și a dispus ca cererea înaintată de acuzatorul de stat în interesul statului de încasare de la Cebotari Ion în beneficiul statului a cheltuielilor în urma întocmirii rapoartelor de expertiză medico-legală, nr.050/D din 15.06.2016 - 57 lei și efectuarea raportului de expertiză medico-legală nr.074/D din 22.07.2016 - 57 lei, în sumă totală de 114 lei, să fie respinsă, ca fiind neîntemeiată.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1. Procuror, prin care solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel, în partea cheltuielilor judiciare și de a menține sentința în această parte, invocând că instanța de apel în cadrul examinării cauzei și emiterii hotărârii nu a luat în considerație faptul, că în cadrul cauzei penale de către stat au fost suportate cheltuieli în sumă de 57 lei la realizarea expertizei medico - legale a nr. 050/D din 15.06.2016 /f.d. 32 -33/ și 57 lei la efectuarea expertizei medico - legală nr. 074/D din 22.07.2016 /f.d.111-112/, sumă ce urma a fi încasată de la inculpat în beneficiul statului, conform prevederilor art. art. 227 - 229 Cod de procedură penală, iar instanța, contrar prevederilor art. art. 385 alin. (1) pct. 14), art. 397 pct. 5) Cod procedură penală, nu a dispus acest fapt.

5.2. Avocatul Gorenco Cornelia în numele inculpatului Cebotari Ion, prin care, indicînd temeiul prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a aplica inculpatului o pedeapsă mai blândă.

În motivarea recursului invocă că instanțele de fond nu au respectat criteriile generale de individualizare a pedepsei și nu au dat o deplină eficiență prevederilor prevăzute de art. 61 și 75 Cod penal, stabilind o pedeapsă prea aspră.

Astfel, la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei instanțele de judecată nu au dat o deplină eficiență următoarelor fapte: inculpatul a recunoscut pe deplin în instanța de apel vina în comiterea infracțiunilor incriminate; se căiește sincer de cele comise; în ședința de judecată a cerut iertare de la partea vătămată, mama sa, conflictul demarînd de la o cotă de teren agricol; careva urmări grave nu au survenit; la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află; la locul de trai se caracterizează pozitiv, ceea ce denotă faptul, că inculpatul conștientizează pericolul social al faptelor comise precum și urmările acestor fapte.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu

materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente:

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 CPP, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului. Or, art. 427 alin.(1) CPP, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Referitor la recursul declarat de către procuror,

Reieșind din conținutul recursului, procurorul invocă ca temei de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, evidențiind anume temeiul, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția. Tot din textul recursului se atestă, că autorul critică hotărârea instanței de apel, nefiind de acord cu casarea sentinței în latura civilă, prin care a fost admisă acțiunea civilă înaintată de procuror în interesul statului privind încasarea cheltuielilor de judecată din contul condamnatului.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că acest temei nu și-a găsit confirmarea în speța dată.

Astfel, ținând cont de circumstanțele cauzei, Colegiul penal constată că, instanța de fond neîntemeiat a dispus încasarea din contul lui Cebotari I. a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea rapoartelor de expertiză medico-legală.

La acest capitol instanța de recurs relevă că, potrivit prevederilor art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală, expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv pentru constatarea gradului de gravitate și a caracterului vătămarilor integrității corporale a părții vătămate.

La fel, Colegiul penal consideră necesar de a face trimitere la prevederile alin. (2) al

art. 143 Cod de procedură penală, care stipulează că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

Drept urmare, în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

Subsecvent, se reține că, expertizele efectuate în prezenta speță: nr. 050/D din 15.06.2016 și nr. 074/D din 22.07.2016, au fost ordonate de către organul de urmărire penală pentru constatarea gradului vătămarilor cauzate părții vătămate Cebotari Zinaida în urma săvârșirii infracțiunii de către inculpat, acestea fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării.

În sensul dat, Colegiul penal atestă că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, prin numirea efectuării expertizelor medico-legale, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statutului.

Astfel, Colegiul penal constată că soluția primei instanțe privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor pentru efectuarea expertizelor medico-legale în sumă totală de 114 lei este neîntemeiată, or, potrivit art. 227 alin. (1), (3) și 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Din considerentele menționate, Colegiul penal conchide, că în cauza dată nu și-a găsit confirmarea temeiurile de recurs la care face referire procurorul și nu sânt motive de a interveni în soluția adoptată, fiindcă hotărârea instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Referitor la recursul declarat de către avocatul inculpatului, Gorencu Cornelia,

Din conținutul recursului, rezultă că recurenta este de acord cu starea de fapt stabilită de către instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor imputate inculpatului, criticând hotărârea atacată doar în latura stabilirii pedepsei, solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde, invocând temeiul de casare prevăzut la

pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, *când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că acest temei nu și-a găsit confirmarea în speța dată.

Reieșind din prevederile art. 414-415 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și este în drept de a casa sentința parțial sau total, pronunțând o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

În cauza dată, instanța de apel a îndeplinit aceste prevederi ale legii.

După cum se observă din textul deciziei instanței de apel, aceasta judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, menționând că prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului a aplicat în mod eronat față de ultimul prevederile legii noi față de infracțiunile comise până la intrarea în vigoare a acesteia, deoarece potrivit regulii generale de aplicare a legii penale, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Astfel, instanța de apel a casat sentința și a pronunțat o nouă hotărâre prin care inculpatului Cebotari Ion i-a fost aplicată o pedeapsă în conformitate cu prevederile legii penale penale în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

În corespundere cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, instanța de judecată îi stabilește persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în articolul corespunzător din partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

Așadar, sancțiunea infracțiunii imputate lui Cebotari I. în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal (*fapta comisă la data de 04.06.2016*) și . 201¹ alin. (1) Cod penal (*fapta comisă la data de 13.07.2016*), prevede pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de pînă la 2 ani (*în redacția Legii din 09.07.2010*).

Prin urmare, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de

individualizare a acesteia.

Prin decizia instanței de apel, lui Cebotari I. în baza:

- art. 201¹ alin. (1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 1 an închisoare;
- art. 201¹ alin. (1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 10 luni închisoare.

Iar conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Cebotari Ion Andrei i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 1 an și 8 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit criteriilor generale de individualizare a pedepsei prevăzute de alin. (1) art. 75 Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsa luînd în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

După cum se observă din sancțiunea infracțiunii imputate inculpatului, aceasta prevede pedeapsă alternativă pentru fapta săvârșită și anume munca neremunerată în folosul comunității.

Conform alin. (2) art. 75 Cod penal, instanța de judecată este în drept să stabilească o pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura scopul acesteia.

Colegiul penal consideră justă concluzia instanței de apel, precum că scopul educativ și preventiv al pedepsei în privința inculpatului nu poate fi atins, decât prin aplicarea pedepsei închisorii pe un termen de 1 an și 8 luni (în temeiul art. 84 Cod penal).

La baza acestei concluzii, corect a fost reținut faptul că, deși infracțiunea săvârșită de inculpat se clasifică potrivit alin. (2) art. 16 Cod penal, ca una ușoară și sînt prezente circumstanțele atenuante – recunoașterea vinei și căința sinceră, însă nu poate fi neglijat prezența condamnării inculpatului prin sentința Judecătorei Ștefan Vodă din 20.01.2014 în baza art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, de unde rezultă, că inculpatul nu și-a făcut concluzii necesare săvârșind din nou o infracțiune cu intenție, chiar dacă ar fi una ușoară, care a generat suferințe fizice și psihice victimei.

Astfel, Colegiul penal statuează că pedeapsa închisorii și modalitatea de executare a acesteia aplicată lui Cebotari I. de către instanța de apel, a fost stabilită și

individualizată corect, în așa fel încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, iar aplicarea unei pedepse mai blânde, poate încuraja pe viitor săvârșirea altor infracțiuni.

Prin urmare, recurența critică măsura de pedeapsă aplicată lui Cebotari I., ca fiind una prea aspră, astfel, în opinia acestora, s-a comis o eroare de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, însă eroarea stipulată în pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, la care se face referire în recurs, nu persistă în speță, deoarece instanța de apel just a apreciat circumstanțele de fapt și de drept sub toate aspectele, precum și a făcut o individualizare a pedepsei în concordanță cu prevederile legii.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursurilor declarate, pe motiv că sânt vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin și avocatul Gorenco Cornelia în numele inculpatului Cebotari Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017, în cauza penală în privința lui **Cebotari Ion Xxxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **05 iulie 2017**.

Președinte:

Gordilă Nicolae

Judecătorii:

Guzun Ion

Catan Liliana